

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **Z. H.**, zastoupen Mgr. Gabrielou Kopuleťou, advokátkou se sídlem Havlíčkova 1043/11, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2019, č. j. OAM- 524/ZA-ZA01-ZA05-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 11. 2020, č. j. 33 Az 27/2019 – 54,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 24. 5. 2019, č. j. OAM- 524/ZA-ZA01-ZA05-2018, (dále jen „napadené rozhodnutí“), žalovaný zastavil podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, řízení zahájené na základě žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 25. 6. 2018, neboť tuto žádost shledal nepřipustnou ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.

[2] Žalobu proti napadenému rozhodnutí Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) v záhlaví specifikovaným rozsudkem zamítl. Zdůraznil, že žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Taková žádost bude věcně projednána pouze za situace, že cizinec uvedl (nebo vyšly najevo) nové azylově relevantní skutečnosti, které nebyly obsahem jeho předchozí žádosti, přičemž tyto skutečnosti nemohl bez vlastního zavinění uvést dříve.

[3] V posuzované věci dospěl soud k závěru, že žalobce žádné nové azylově relevantní skutečnosti neuvedl. Důvody, pro něž o mezinárodní ochranu žádal, zůstaly totožné jako v předchozím řízení. Soud nadto neshledal žádné propojení azylového příběhu

žalobce se situací jeho sestry, u níž Nejvyšší správní soud dovodil, že byla vystavena tzv. pronásledování na kumulativním základě (rozsudek ze dne 16. 6. 2019, č. j. 9 Azs 20/2019 – 59). Žalobce se v politických aktivitách své sestry nikterak neangažoval a v zemi původu nečelil žádnému pronásledování. Pouhá skutečnost, že je v příbuzenském vztahu s osobou, která pronásledování vystavena byla, nezakládá důvod pro opětovné meritorní posouzení žádosti o mezinárodní ochranu.

II. Obsah kasační stížnosti

[4] Proti rozsudku krajského soudu brojí žalobce (stěžovatel) kasační stížností, v níž uvedl, že důvodem podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany byla snaha získat oprávnění k pobytu, neboť se nemůže z důvodu obav o vlastní bezpečnost vrátit do Ázerbájdžánu. V minulosti pracoval jako herec v soukromém divadle ADO v Baku podporovaném mimo jiné disidentem, pro něhož převážel přes hranice valuty za účelem podpory rodin politických vězňů. Tato spolupráce skončila v roce 2016 a až později stěžovatel zjistil, že dotčený muž byl na základě vykonstruovaného procesu odsouzen k trestu šesti let odnětí svobody, část jeho rodiny byla nalezena mrtvá a část uprchla do zahraničí. S problémy se potýkalo i divadlo, neboť stát některá představení zakázal.

[5] Žalovaný shledal jeho výpověď spekulativní až neautentickou, přestože mu muselo být známo, že pochází z politicky aktivní rodiny – stěžovatelovu sestru i jejího manžela stát dokonce z důvodu jejich politických aktivit pronásledoval. Stěžovateli se v minulosti dostalo varování, že stejným způsobem bude policie postupovat i vůči jeho osobě, a proto vlast opustil.

[6] Stěžovatel má za to, že jím předložené důkazy (potvrzení ředitele divadla ADO, rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2019, č. j. 9 Azs 20/2019 - 59, a č. j. 9 Azs 21/2019 - 70), prokazují, že jeho obavy z pronásledování jsou oprávněné a jedná se o skutečnosti, které odůvodňují nové meritorní projednání žádosti. Žalovaný rovněž pochybil, pokud se nezabýval tím, zda v mezidobí (od podání první žádosti) nedošlo ke změně poměrů v Ázerbájdžánu.

[7] Uvedené námitky stěžovatel vznesl již v řízení před krajským soudem, který však věc posoudil nesprávně a shledal je nedůvodnými. Z tohoto důvodu navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil jak rozsudek krajského soudu, tak rozhodnutí žalovaného.

III. Vyjádření žalovaného

[8] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti zdůraznil, že v průběhu správního řízení náležitě zjistil skutečný stav věci a opatřil si úplné podklady pro vydání rozhodnutí. Stěžovatel uvedl v opakované žádosti totožné důvody pro udělení mezinárodní ochrany jako v průběhu předcházejícího řízení a nesdělil, že by došlo k jakékoliv změně poměrů. V napadeném rozhodnutí se stěžovatel věnoval také bezpečnostní situaci v zemi původu, důvody pro meritorní posouzení žádosti však neshledal. Kasační stížnost považuje

žalovaný za nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s., proto navrhuje, aby ji Nejvyšší správní soud odmítl, popřípadě jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou a jedná se o kasační stížnost, která je ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná. Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je ovšem také její přijatelnost. Kasační stížnost je podle § 104a s. ř. s. přijatelná tehdy, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Podrobněji se podstatou institutu přijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud zabýval v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, v němž dovodil, že o přijatelnou kasační stížnost se může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; 4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[10] Stěžovatel v kasační stížnosti žádné důvody přijatelnosti výslovně nesdělil a ani soud žádné takové důvody neshledal. Rozsudek krajského soudu je přezkoumatelný a náležitě odůvodněný, přičemž závěry v něm obsažené se nikterak nevymykají z ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu. V této souvislosti soud připomíná, že v projednávané věci se jednalo pouze o posouzení, zda byly splněny podmínky pro zastavení řízení podle § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Níže tedy soud odkazuje toliko na judikaturu vztahující se k této otázce.

[11] V rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 – 65, Nejvyšší správní soud dovodil, že „*hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.*“ V usnesení ze dne 4. 10. 2018 č. j. 5 Azs 181/2018 - 45, poté Nejvyšší správní soud shrnul, že za zákona o azylu lze dovodit „*nutnost kumulativního splnění dvou podmínek pro to, aby bylo možné opakovanou žádost věcně projednat: 1) je nutno uvést nové skutečnosti nebo zjištění, 2) musí se přitom jednat o takové skutečnosti či zjištění, jež nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení. Za nové skutečnosti nebo zjištění je pak ve smyslu procedurální směrnice nutno považovat nikoli jakékoli nové skutečnosti nebo zjištění, ale pouze takové, které by prima facie mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele.*“

[12] V posuzované věci se krajský soud otázkou splnění shora uvedených podmínek zabýval a řádně odůvodnil, z jakého důvodu je žádost stěžovatele nepřijatelná. Zohlednil

přítom i stěžovatelem předkládané důkazy, které provedl při ústním jednání konaném dne 23. 11. 2020. Nejvyšší správní soud tedy ve věci nespatřuje žádný přesah vlastních zájmů stěžovatele, a věci se proto podrobněji nezabýval.

[13] Stěžovatel podal současně s kasační žádostí návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. Jelikož soud rozhodl bezodkladně o věci samé, o tomto návrhu již pro nadbytečnost nerozhodoval.

V. Závěr a náklady řízení

[14] Nejvyšší správní soud tedy neshledal existenci důvodů přijatelnosti kasační stížnosti, pročez nepřikročil k podrobnému věcnému přezkumu kasačních námitek stěžovatele a kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s.

[15] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 věta první za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud soud návrh odmítne.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. února 2021

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu